

הִנֵּה וּמָה כּוּוֹנְתּוּ בְּתִיבַת הַנֶּהָ. בְּגִין דְּזִמְינָא לְכֻלָּא לְעֵילָא וְתַתָּא.
 וְרִשׁוּמָא הָאֵי עֲרָסָא מְכֻלָּא, אֲדַנְי אֶתְקָרִי, רְבוּנָא
 דְּכֻלָּא, רִשְׁימָא בֵּין חֵיילָהָא אלא משום שהמלכות היא מזומנת לכולם
 להשפיע שפע למעלה ולמטה והמלכות היא רשומה וניכרת בגלוי יותר מכל הספירות ולכן
 היא נקראת אדנ"י מלשון אדון כי היא הריבון של כל העולמות התחתונים והרושם שלה
 הוא ניכר בין כל חיילותיה שבעולמות התחתונים (רמ"ק).

במלכות הנקראת זאת צריך הכהן לקרב את ההיכלות דקדושה אל מקומם
 בְּגִין כֶּהָ, כְּהֵנָּה בְּעֵי לְכוּוֹנָא מְלֵי דְלְעֵילָא, לִיחְדָּא
 שְׁמָא קְדִישָׁא מֵאַתָּר דְּבַעָא לִיחְדָּא ולפי שגם כל
 החיצונים ניזונים מהמלכות לכן הכהן צריך לכוון את הכוונות העליונות שהוא לייחד את
 שם הוי"ה הקדוש מהמקום שצריך לייחד אותו שהוא מקום ההיכלות דקדושה בכדי שלא
 ינקו ממנה החיצונים, וְעַל דָּא תַנִּינָן, כְּתִיב, בְּזֹאת יָבֹא אֶהְרֵן
 אֶל הַקֹּדֶשׁ, בְּהֵאֵי בְּעֵי לְקָרְבָּא קְדָשָׁה לְאַתְרֵיהּ ועל כך למדנו
 שכתוב בזאת יבוא אהרן אל הקדש דהיינו שבמלכות הנקראת זאת צריך הכהן לקרב את
 ההיכלות דקדושה אל מקומם בכדי שלא ינקו החיצונים מהם (רמ"ק), מֵהֵאֵי אַתָּר,
 בְּעֵי בַר נֶשׁ לְדַחֲלָא מְקַמֵּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא ומהמקום הזה
 של המלכות צריך האדם לפחד ולירא מלפני הקב"ה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (דברים לב)

לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת [עב] מִיֵּד יִבְיִנוּ לְאַחֲרֵיתָם וְעַל זֶה כְּתוּב
 לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת כִּי אִם הִיתָה לָהֶם חֲכֵמָה הָיוּ מִשְׁכִּילִים וּמִתְבּוֹנְנִים עַל פֶּחַד הַדִּין
 שְׁבַמְלֻכּוֹת הַנִּקְרָאֹת זֹאת וְאִז מִיֵּד הֵם יִבְיִנוּ לְאַחֲרֵיתָם. כָּלֹּמֵר, אִי יִסְתַּכְּלוּן
 בְּנֵי נֶשֶׁא בְּעוֹנֵשָׂא, הֵיךְ אֶחֱיֶדֶת זֹאת בֵּין תִּיִלְהָא דַּהֵיִינוּ
 שָׁאם יִתְבּוֹנְנוּ בְּנֵי הָאָדָם בְּעוֹנֵשׁ הָרְאוּי לְרִשְׁעִים, וְאִיךְ אַחֻזָּה זֹאת שְׁהִיא הַמְּלֻכּוֹת בֵּין חֵיִלְיָהּ,
 וְהֵיךְ אֶתְמְנוּ קַמָּה כָּל אֵינּוֹן בְּנֵי תִיִלְיִן, וְאַחֲיֶדֶן
 בְּפוֹלְחָנָא לְאַתְפְּרָעָא מִן תִּיִבִּיא וְאִיךְ מִתְמַנִּים לְפָנֶיהָ כֹּל אֱלוֹ הַבְּנֵי
 הַחֵיִילִים שֶׁהֵם אַחֻזִּים בְּמִלְאֲכָתָם בְּכַדֵּי לְהִפְרַע מִהֲרִשְׁעִים, מִיֵּד יִבְיִנוּ
 לְאַחֲרֵיתָם, וְיִסְתַּמְרוּן עוֹבְדֵי הוֹן, וְלֹא יַחֻבּוּן קָמֵי מַלְכָּא
 קְדֵי יִשָּׂא אִז מִיֵּד הֵם יִבְיִנוּ לְאַחֲרֵיתָם כִּי גַם הֵם יַעֲנִשׁוּ וְעִי"כ הֵם יִשְׁמְרוּ אֶת מַעֲשֵׂיהֶם וְלֹא
 יָבֹאוּ לְחַטּוֹא לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ ב"ה.

מִדָּה כַּנֶּגֶד מִדָּה אָדָם שְׁזוֹכָה לְלִמּוּד תּוֹרָה שׁוֹמֵר עַל הַמְּלֻכּוֹת וְהִיא שׁוֹמֵרֶת אוֹתוֹ
 וְאֵת זֶרְעוֹ

תְּנוּ אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל בַּר נֶשׁ דְּזָכִי לְמִילָף אוֹרֵייתָא,
 וְנָטִיר לָהּ לְהֵאֵי זֹאת עוֹד אָמַר רַשְׁב"י שְׁכֹל אָדָם שְׁזוֹכָה לְלִמּוּד תּוֹרָה
 וְבוּזָה הוּא שׁוֹמֵר אֶת הַמְּלֻכּוֹת הַנִּקְרָאֹת זֹאת, הֵאֵי זֹאת נְטִירֶת לֵיהּ, וְגִזֵּר

אֹר הַרְשָׁב"י

[עב] וּבִיָּאֵר הַתּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף עַל מִשְׁכִּי לֹ
 חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת (דְּבָרִים ל"ב, כ"ט), שֶׁחֲכוּנְהָ
 שְׁעַל יָדֵי לִימּוּד הַחֲכֵמָה יִמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע עַל יָדֵי
 לִימּוּדֵי ה' לְבַחֵי זֹאת שְׁהִיא מְלֻכּוֹת וְכו', יַעו"ש.

הַלִּימּוּד הַיּוֹמוֹ

לַע"נ עַלִּיזָה בַת מוֹיֵכֶל עִי"ה

עֲמִיּה קִיַּמָּא עַל קִיַּמָּא דִּילֵיהּ, דְּלֹא יִתְעַדֵּי מִנִּיהּ, וּמִן
 בְּנוֹהֵי וּמִן בְּנֵי בְּנוֹהֵי לְעֵלְמִין אַז גַּם זֹאת שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת הִיא שׁוֹמֵרֵת
 אוֹתוֹ וְהִיא כּוֹרֵת עִימוֹ עוֹד בְּרִית מַלְבֵּד הַבְּרִית שְׁכֵרֵת הַקַּב"ה עִם יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא תִסּוֹר מִמֶּנּוּ
 וּמִבְּנָיו וּמִבְּנֵי בְּנָיו לְעוֹלָמִים. **וְהָא הוּא דְכָתִיב,** (ישעיה נט) **וְאֲנִי זֹאת**
בְּרִיתִי אִוְתָם וְגו' וְהוּא שְׁכָתוּב בְּפִסּוּק וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם שֶׁלֹּא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ
 וּמִפִּי זֶרַעךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעךָ אָמַר ה' מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְעַד. **יִתְּבוּ לְמִיכָל. עַד**
דְּאֶכְלוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֶבְרִיָא, כָּל חֵד וְחֵד וְחֵד לִימָא
מְלָה חֲדָתָא דְאִזְרִייתָא, עַל פְּתוּרָא, לְקַמִּיָּה דְרַבִּי
פְּנַחֵם ואִז כָּל הַחֲבֵרִים יֵשְׁבוּ לֵאכּוֹל וּבַעוֹד שֶׁהֵיוּ יוֹשְׁבִים לֵאכּוֹל אָמַר רַשְׁב"י לְחֲבֵרִים
 שְׁכַל אֶחָד וְאֶחָד יֵאמֵר דְּבַר תּוֹרָה חֲדָשׁ אֶחָד עַל הַשּׁוֹלְחָן לְפָנָי חֲמִי רַבִּי פְּנַחֵם בֶּן יֵאִיר.

כל מי שזוכה בתורה זוכה בקב"ה

פְּתַח רַבִּי חֲזַקְיָה וְאָמַר לְבַאֵר אֶת מִשְׁכַּב, (ישעיה נ) **יְהוָה אֱלֹהִים**
נָתַן לִי לְשׁוֹן לְמוֹדִים לְדַעַת לְעוֹת אֶת יַעֲף דְּבַר

אור הרשב"י

תורה מחזרת על אכסניא שלה רב יוסף יתיב
 ארבעין תעניתא ואקריוהו לא ימושו מפוך
 יתיב ארבעים תעניתא אחריני ואקריוהו לא
 ימושו מפוך ומפי זרעך יתיב מאה תעניתא
 אחריני אתא ואקריוהו לא ימושו מפוך ומפי
 זרעך ומפי זרע זרעך אמר מכאן ואילך לא
 צריכנא תורה מחזרת על אכסניא שלה.

[עג] כדאיתא בבבא מציעא ברך פה ע"א אמר
 רבי פרנך אמר רבי יוחנן כל שהוא תלמיד חכם
 ובנו תלמיד חכם ובן בנו תלמיד חכם שוב אין
 תורה פוסקת מזרעו לעולם שנאמר ואני זאת
 בריתי ונגו' לא ימושו מפוך ומפי זרעך ומפי זרע
 זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם מאי אמר ה' אמר
 הקדוש ברוך הוא אני ערב לך בדבר זה מאי
 מעתה ועד עולם אמר רבי ירמיה מכאן ואילך

הלימוד היומי

לע"ג עליזה בת מיכל ע"ה

וְגו' שפירושו שהקב"ה נתן לי לשון צחה וחלקה בכדי לדעת איך ללמד את העיף והעצמא לשמוע את דבר ה' והקדים רבי חזקיה ואמר. **זָכַרְנוּ אֵינֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֵי בְּהוּ מִכָּל שְׂאָר עַמִּין, וְקָרְאֵן, קִדְשׁ** אשריהם אלו עם ישראל שהקב"ה בחר וחפץ בהם יותר מכל העמים והתנהג עמיהם בניסים ונפלאות בכדי שיהיו ראויים ומוכנים לקבלת התורה ולכן קרא אותם הקב"ה קדש (רמ"ק). **דְּבִתִּיב, קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוּה** כמש"כ קדש ישראל לה' שהוא ע"י לימוד התורה. **וְיִהִיב** (דף ס"א ע"א) **לְהוּ חוּלְקָ, לְאַתְאֲחִדָּא בְּשִׁמְא קְדִישָׁא** ונתן להם חלק להיאחזו בשם הוי"ה הקדוש שהוא ז"א. **וּבְמָה אֲחִידוּ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְא קְדִישָׁא** ובמה זכו עם ישראל להיאחזו בשם הקדוש הוי"ה. **בְּגִין דְּזָכוּ בְּאִזְרֵייתָא, דְּכָל מַאן דְּזָכִי בְּאִזְרֵייתָא זָכִי בִּיהַּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** אלא משום שזכו לקבל את התורה הקדושה על הר סיני וכל מי שזוכה בתורה הוא זוכה גם בקב"ה כי הקב"ה והתורה וישראל אחד הם. (נ"א בקדש).

המלכות מתברכת ממוחזין דאבא שנקרא קודש וחכמה

וּתְנִינָן קָמִיָּה דְּמַר, מַאי קִדְשׁ ולמדנו לפני מורנו איזו ספירה נקראת קודש. **שְׁלִימוֹתָא דְּכָלְא דְּאִקְרִי חֲכָמָה עֲלָאָה, וּמַהֲאֵי אֲתָר** (נגיד משח רבות קדישא בשבילין דיעזן) ואומר רבי חזקיה שהיא הספירה שהיא שלימות הכל הנקראת חכמה עליונה ומהמקום הזה של החכמה שהוא היסוד אבא נמשך השמן משחת קודש שהוא המוחזין שז"א מקבל ממנו דרך השבילים הידועים.